

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง
Digital Leadership of School Administrator Affecting Teacher Competency
for 21 Century under The Secondary Educational
Service Area Office Phatthalung

ชวัลวิทย์ พิณเขี้ยว

Chavanwit Pinkeaw

ตริภูมิรินทร์ ตริตรีศวร

Tripumin Tritrishual

คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

Faculty of Education and Liberal Arts, Hatyai University

E-mail: chavanwit.pin036@hu.ac.th

Received: 9 February 2025; Revised: 4 March 2025; Accepted: 4 March 2025

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง 2) เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง 4) เพื่อศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง จำนวน 129 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้โปรแกรม G*Power สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) และการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 3) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมและรายด้านต่าง ๆ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ในระดับปานกลาง โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .749 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง ได้แก่ ด้านการสื่อสารดิจิทัล และด้านการสร้างวัฒนธรรมเชิงดิจิทัล โดยทั้ง 2 ด้านสามารถร่วมกันพยากรณ์

สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง ได้ร้อยละ 59.40 อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำดิจิทัล, ผู้บริหารสถานศึกษา, สมรรถนะครูศตวรรษที่ 21

Abstract

This research aimed to 1) examine the level of digital leadership of school administrators under the Office of Secondary Education Service Area Phatthalung; 2) assess the competency level of teachers in the 21st century under the Office of Secondary Education Service Area Phatthalung; 3) investigate the relationship between the digital leadership of school administrators and the competency of teachers in the 21st century under the Office of Secondary Education Service Area Phatthalung; and 4) explore the impact of the digital leadership of school administrators on the competency of teachers in the 21st century under the Office of Secondary Education Service Area Phatthalung. The research sample consists of 129 teachers from schools under the Office of Secondary Education Service Area Phatthalung. The sample group was determined using the G*Power program. The statistical methods used for data analysis include frequency distribution, percentage, mean, standard deviation, Pearson's Product Moment Correlation Coefficient, and stepwise multiple regression analysis.

The research findings were as follows 1)The digital leadership of school administrators under the Phatthalung Secondary Education Service Area Office was high. 2) The 21st-century competencies of teachers under the Phatthalung Secondary Education Service Area Office was high. 3) The overall digital leadership of school administrators, as well as its specific aspects, have a moderate positive correlation with the 21st-century competencies of teachers, with a correlation coefficient (r) of .749 at the significance level of 01. 4) The aspects of digital leadership of school administrators that influence the 21st-century competencies of teachers under the Phatthalung Secondary Education Service Area Office include digital communication and the creation of a digital culture. Together, these two aspects can predict at 59.40 percent with statistically significant level of .01.

Keywords: Digital Leadership, School Administrator, Teacher Competency for 21 Century

บทนำ

แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ซึ่งได้ประกาศไว้ว่า การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคน สังคม และชาติ โดยมุ่งพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพ สามารถดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข ในยุคการเปลี่ยนแปลงรวดเร็วของศตวรรษที่ 21 การศึกษามีบทบาทในการสร้างรายได้เปรียบในการแข่งขันระดับโลก ภายใต้ระบบเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง จึงมุ่งพัฒนาการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจและสังคมทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาค และโลก (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

การจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 เน้นการส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตแทนการถ่ายทอดความรู้ (สุวิธิดา จรุงเกียรติกุล, 2561) ซึ่งเป็นการพัฒนาแนวทางการเรียนรู้เพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงในสังคม (วราภรณ์ ทองนพคุณ, 2556) การเรียนรู้ในยุคนี้จึงมุ่งพัฒนาทักษะการอ่าน การเขียน การคิด และการคำนวณ เพื่อใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูลและสร้างความรู้ (ฐิตินันท์ ดาวศร และคณะ, 2564) ผู้บริหารสถานศึกษายุคใหม่จึงต้องปรับบทบาทจากการควบคุมมาเป็นผู้ที่เข้าใจความหลากหลายและการบริหารจัดการเชิงรุก (วชิรวิทย์ สุราสา และเอกราช โฆษิตพิมานเวช, 2565)

ภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลเกี่ยวข้องกับการกำหนดทิศทางที่มีขั้นตอนและระเบียบ (พิมพ์พิลา อำนวย, 2566) โดยต้องบริหารจัดการในยุคที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การให้ความสนใจและเห็นคุณค่าของผู้ปฏิบัติงานช่วยสร้างบรรยากาศเชิงบวกและดึงศักยภาพของบุคลากรออกมา ซึ่งส่งผลดีต่อองค์กร (กระวีต ทองใสพร, 2566) ผู้บริหารสถานศึกษาควรเป็นแบบอย่างในด้านการใช้ดิจิทัล ทั้งด้านความคิดและการปฏิบัติ พร้อมสร้างทีมผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่มองปัญหาแบบองค์รวม และสามารถออกแบบสถานศึกษาให้เป็นโรงเรียนดิจิทัล (ณัฐธิดา สงค์แก้ว, 2565)

การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มุ่งพัฒนาทักษะการดำรงชีวิตผ่านสาระวิชาหลัก โดยการเรียนรู้ควรมาจากการค้นคว้าของนักเรียนและมีครูเป็นผู้แนะนำ วิชาแกนหลักควรเป็นกรอบยุทธศาสตร์ที่ผสมผสานการเรียนรู้ในเชิงสหวิทยาการ และสอดคล้องทักษะศตวรรษที่ 21 ในทุกวิชา (วิจารณ์ พานิช, 2556) ผู้เรียนต้องมีทักษะการคิดวิจารณ์ การทำงานร่วมกัน การสื่อสาร การคิดสร้างสรรค์ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และทักษะทางอาชีพ ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการปรับตัวในยุคที่เทคโนโลยีสารสนเทศมีบทบาทสำคัญ (ฐิตินันท์ ดาวศร และคณะ, 2564)

นอกจากนี้ครูจึงมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาการศึกษา โดยครูต้องมียุทธศาสตร์ ทักษะ และความสามารถในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายของการจัดการศึกษา ดังนั้นสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนด สมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 ซึ่งประกอบด้วย สมรรถนะหลัก (Core Competency) และสมรรถนะตามสายปฏิบัติงาน (Functional Competency) (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553) ยิ่งไปกว่านั้นคุณลักษณะสำคัญของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 ที่สามารถนำไปสู่การพัฒนาตนเองและผู้อื่นได้ คือ มีความรอบรู้มากขึ้นทั้งในสาขาที่สอนและ สาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง มีความเป็นมืออาชีพ มีความสามารถ และศักยภาพสูง เป็นผู้เตรียมความพร้อมให้นักเรียน ในการเข้าสู่โลกของการทำงานในศตวรรษที่ 21 มีความรักในอาชีพ มีชีวิตที่เรียบง่าย และมีนวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนบรรลุผลทางการเรียนรู้ที่ต้องการ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562)

ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลอย่างเร่งด่วน ให้ก้าวทันกับการปรับเปลี่ยนทิศทางการศึกษา มีความเข้าใจเทคโนโลยี นำพาวงค์กรผ่านการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาทักษะดิจิทัลของบุคลากรและผู้เรียนอยู่ตลอดเวลา โดยใช้

เทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการตัดสินใจและสามารถวางแผนการดำเนินงานของสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ (สุขญา โภมลวานิช, 2563) จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้สถานศึกษาก้าวทันการเปลี่ยนแปลงและสร้างโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพสำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุงเป็นหน่วยงานทางการศึกษา ที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีภารกิจบทบาทและอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด จัดทำนโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา ให้สอดคล้องกับนโยบาย มาตรฐานการศึกษา แผนการศึกษา แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาหลักสูตรร่วมกับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และรวบรวมข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา ประสานการระดับทรัพยากรด้านต่าง ๆ รวมทั้งทรัพยากรบุคคล เพื่อส่งเสริม สนับสนุน การจัดและพัฒนาศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาอื่น พร้อมทั้งพัฒนาบุคลากรภายในหน่วยงานให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่เสมอ ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง มีวิสัยทัศน์ให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 นอกจากนี้ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์เพิ่มขึ้น มีความเป็นเลิศทางวิชาการและมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ยิ่งไปกว่านั้นส่งเสริมพัฒนาเต็มศักยภาพตามความแตกต่างระหว่างบุคคล และสามารถวางแผนในการศึกษาต่อเพื่อการมีงานทำ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง, 2566)

จากปัญหาและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง โดยมุ่งเน้นความสอดคล้องกับกระบวนทัศน์ใหม่ของการจัดการเรียนรู้ในยุคปัจจุบัน เพื่อพัฒนาและบริหาร การศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และเชื่อมโยงกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากล พร้อมทั้งส่งเสริมการพัฒนาทักษะแห่งอนาคตของผู้เรียนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง
- 2) เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง
- 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง
- 4) เพื่อศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง ปีการศึกษา 2567 จำนวน 904 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง ปีการศึกษา 2567 กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้โปรแกรม G*Power (Faul, Erdfelder, Lang, & Buchner, 2007, p. 175) ได้จำนวน 129 คน หลังจากนั้นทำการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ

อย่างเป็นสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) ตามขนาดของสถานศึกษา นำมาเทียบสัดส่วน และใช้การสุ่มแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลากแบบไม่ใส่คืน (Sampling Without Replacement)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Checklist) 2) แบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา และ 3) แบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ซึ่งแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 จากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน โดยนำแบบสอบถาม ที่ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาและตรวจสอบแก้ไขแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อแก้ไขและปรับปรุงอีกครั้ง ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alfa - coefficient) ของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) 0.70 ขึ้นไป ถือว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่น (Cronbach, 1990) ซึ่งแบบสอบถามงานวิจัยครั้งนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาประกอบด้วย 4 ด้านรวมทั้งหมด 31 ข้อคำถาม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97 และ ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย 6 ด้าน รวมทั้งหมด 40 ข้อคำถาม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.99

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้ 1) ผู้วิจัยนำหนังสือรับรองจากผู้อำนวยการหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูสังกัด สพม.พัทลุง ในการขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ 2) ผู้วิจัยนำหนังสือจากผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง เพื่อขอความร่วมมือไปยังผู้บริหารสถานศึกษา ขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวม จากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย 3) ดำเนินการเก็บข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถาม โดยใช้ Google form ไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างผ่านทางระบบการสื่อสารข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ของสถานศึกษาและครูในสถานศึกษา 4) เมื่อได้รับแบบสอบถาม ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามเพื่อนำไปดำเนินการวิเคราะห์ทางสถิติและสรุปผลตามขั้นตอนของการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้ 1) การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม 2) การวิเคราะห์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา 3) การวิเคราะห์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 4) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 และ 5) การวิเคราะห์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) และการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน

ด้านที่	ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับความคิดเห็น		
		(\bar{X})	(SD)	ระดับ
1.	ด้านการสื่อสารดิจิทัล	4.26	0.67	มาก
2.	ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล	4.12	0.79	มาก
3.	ด้านการรู้ดิจิทัล	4.03	0.85	มาก
4.	ด้านการสร้างวัฒนธรรมเชิงดิจิทัล	4.16	0.81	มาก
รวม		4.14	0.72	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$, SD = 0.72) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในระดับมาก ทุกด้าน โดย ด้านการสื่อสารดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ ($\bar{X} = 4.26$, SD = 0.67) รองลงมาคือ ด้านการสร้างวัฒนธรรมเชิงดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.16$, SD = 0.81) ตามด้วย ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.12$, SD = 0.79) และ ด้านการรู้ดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.03$, SD = 0.85) ตามลำดับ

2. สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ผลการวิเคราะห์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 โดยภาพรวมและรายด้าน

ด้านที่	สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21	ระดับความคิดเห็น		
		(\bar{X})	(SD)	ระดับ
1.	ด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้	4.37	0.61	มาก
2.	ด้านการพัฒนาผู้เรียน	4.42	0.59	มาก
3.	ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน	4.41	0.58	มาก
4.	ด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน	4.40	0.60	มาก
5.	ด้านภาวะผู้นำครู	4.45	0.58	มาก
6.	ด้านการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้	4.31	0.67	มาก
รวม		4.39	0.56	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$, SD =

0.56) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านภาวะผู้นำครู มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.45$, $SD = 0.58$) รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาผู้เรียน ($\bar{X} = 4.42$, $SD = 0.59$) และ ด้านการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.31$, $SD = 0.67$) อยู่ในระดับมาก

3. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมและรายด้านต่าง ๆ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ในระดับปานกลาง โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ .749 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยนำตัวแปรพยากรณ์ ได้แก่ ด้านการสื่อสารดิจิทัล (X_1) ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_2) ด้านการรู้ดิจิทัล (X_3) ด้านการสร้างวัฒนธรรมเชิงดิจิทัล (X_4) และภาพรวมสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 (Y) มาวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21

ตัวแปร	X_1	X_2	X_3	X_4	Y	ทิศทางความสัมพันธ์	ระดับความสัมพันธ์
X_1	1.00	0.837**	0.704**	0.733**	0.717**	ทางบวก	ปานกลาง
X_2	-	1.00	0.849**	0.879**	0.742**	ทางบวก	ปานกลาง
X_3	-	-	1.00	0.817**	0.602**	ทางบวก	ปานกลาง
X_4	-	-	-	1.00	0.718**	ทางบวก	ปานกลาง
X	-	-	-	-	.749**	ทางบวก	ปานกลาง

** แทน ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ในภาพรวมมีความสัมพันธ์กันในทิศทางบวก ในระดับปานกลาง โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ .749 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ ด้านการสื่อสารดิจิทัล ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ด้านการรู้ดิจิทัล ด้านการสร้างวัฒนธรรมเชิงดิจิทัล โดยทั้ง 4 ด้านสามารถร่วมกันพยากรณ์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ได้ร้อยละ 59.40 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 โดยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21

ตัวแปรพยากรณ์	R	R^2	R^2_{adj}	SE_{est}	F	P
X_2	0.742	0.551	0.547	0.37625	155.623**	0.000
X_2, X_1	0.762	0.581	0.575	0.36461	87.476**	0.000
X_2, X_1, X_4	0.775	0.601	0.591	0.35752	62.669**	0.000

X_1, X_4	0.771	0.594	0.587	0.35915	92.083**	0.000
R = 0.771 $R^2 = 0.594$ $R^2_{adj} = 0.587$ $SE_{est} = 0.35915$					2.154	

** แทน ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาทั้ง 2 ด้าน คือ ด้านการสื่อสารดิจิทัล (X_1) และการสร้างวัฒนธรรมเชิงดิจิทัล (X_4) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .771 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ .594 หรือมีอำนาจพยากรณ์ร้อยละ 59.40

อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการสื่อสารดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยสูงสุดรองลงมาคือ ด้านการสร้างวัฒนธรรมเชิงดิจิทัล ตามด้วย ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล และด้านการรู้ดิจิทัล ผู้บริหารมีความสามารถในการส่งเสริมและสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการใช้เทคโนโลยีในองค์กร ส่งผลให้ครูและบุคลากรในสถานศึกษามีการปรับตัวเข้าสู่ยุคดิจิทัลได้ดีขึ้น สะท้อนถึงข้อจำกัดในการพัฒนาทักษะดิจิทัลของผู้บริหารในบางแง่มุม หรืออาจเนื่องมาจากการขาดโอกาสในการเรียนรู้หรือพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่อาจช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการสถานศึกษาได้อย่างเต็มที่ การพัฒนาในด้านนี้จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมในอนาคต เพื่อให้ผู้บริหารสามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับบัญญัติฯ สกศ.แก่ว (2565 บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำดิจิทัล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ผลการศึกษสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 พบว่า สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัด โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า โดยรวมผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในระดับมากเกี่ยวกับสมรรถนะของครูในยุคปัจจุบัน ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการรับรู้ในความสำคัญของการพัฒนาศักยภาพของครูให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงในด้านการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในด้านภาวะผู้นำครู ซึ่งได้รับการประเมินในระดับสูงสุด แสดงให้เห็นว่าครูมีทักษะในการเป็นผู้นำในการจัดการเรียนการสอนและสามารถสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้เรียนได้อย่างดีเยี่ยม รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาผู้เรียน ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาทักษะและสมรรถนะของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ในด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับการจัดการชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ที่ดี ในขณะที่ด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนและด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ยังได้รับการประเมินในระดับสูง แม้ว่าจะไม่ได้อยู่ในระดับสูงสุด แต่ก็สะท้อนให้เห็นถึงความพยายามในการพัฒนาครูในแง่มุมต่างๆ เช่น การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเพื่อเสริมสร้างวิธีการสอนที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน ด้านการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ได้รับการประเมินในระดับต่ำสุด ซึ่งอาจสะท้อนถึงความท้าทายในการสร้างความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับชุมชน หรืออาจเกิดจากข้อจำกัดในทรัพยากรหรือการสนับสนุนจากชุมชนที่ยังไม่เพียงพอ การพัฒนาในด้านนี้จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ควรให้ความสำคัญเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือในการพัฒนาการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ งานวิจัยของ พิชญางค์ พันธุ์จันทร์ (2563 บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร

สถานศึกษา ตามทัศนะของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 แนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 ประกอบด้วย 5 ด้านหลัก ได้แก่ 1) ผู้นำด้านนวัตกรรมที่สนับสนุนให้บุคลากรมีความคิดสร้างสรรค์และนำนวัตกรรมมาพัฒนางาน 2) ผู้นำด้านเทคโนโลยีที่ใช้เทคโนโลยีในการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์เพื่อการตัดสินใจ 3) ผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่เปิดโอกาสให้ร่วมแก้ไขปัญหาพร้อมทั้งให้กำลังใจ 4) ผู้นำด้านการสื่อสารที่รับฟังและเปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการปรับปรุงงาน 5) ผู้นำที่แท้จริงที่สนับสนุนการทำงานอย่างอิสระและร่วมคิดร่วมวางแผนเพื่อผลสำเร็จของงาน

3. ผลการวิเคราะห์พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกกับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 พบว่า ภาพรวมของทุกด้านมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับปานกลาง และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระหว่าง .60 ถึง .75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเรียงลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ($r_{x2y} = .74$) ด้านการสร้างวัฒนธรรมเชิงดิจิทัล ($r_{x4y} = .72$) ด้านการสื่อสารดิจิทัล ($r_{x1y} = .72$) และด้านการรู้ดิจิทัล ($r_{x3y} = .60$) ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลัทธวรรณ วงษ์โพย (2566 บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาพลันธุ์ ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.35 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการทำงานร่วมกัน ด้านการพัฒนานวัตกรรม ด้านวิสัยทัศน์ด้านการสื่อสาร และด้านความเข้าใจในการใช้ดิจิทัล โดยมี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48, 4.33, 4.32, 4.30 และ 4.30 ตามลำดับ และ 2) ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำ ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาพลันธุ์จำแนกตาม เพศ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีภาวะผู้นำดิจิทัลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.05 และจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มี ประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีภาวะผู้นำดิจิทัลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในด้านการสื่อสารดิจิทัล และด้านการสร้างวัฒนธรรมเชิงดิจิทัล มีผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ที่นำมาวิเคราะห์ทั้งหมด 4 ด้าน โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณด้วยวิธีการ Stepwise พบว่า ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 4 ด้าน คือ X_1 ด้านการสื่อสารดิจิทัล X_2 ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล X_3 ด้านการรู้ดิจิทัล และ X_4 ด้านการสร้างวัฒนธรรมเชิงดิจิทัล โดยภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ที่มีอำนาจพยากรณ์ดีที่สุด คือ ด้านการสื่อสารดิจิทัล (X_1) และการสร้างวัฒนธรรมเชิงดิจิทัล (X_4) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.771 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ทั้ง 4 ด้าน สามารถร่วมกันพยากรณ์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ได้ร้อยละ 59.40 เขียนเป็นสมการพยากรณ์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัด สพม.พิจิตร ได้ดังนี้ สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ $Y' = 1.730 + 0.346X_1 + 0.287X_4$ สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน $Z'_Y = 0.412Z_{X_1} + 0.416Z_{X_4}$ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรวิภา เขยกลิ่น (2566 บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล ผลการวิจัยพบว่า 1. ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลมี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การสร้าง วัฒนธรรมองค์กรทางดิจิทัล 2) การสร้างเครือข่าย 3) การยอมรับการเปลี่ยนแปลง 4) การมีทักษะ ทางเทคโนโลยี 5) การพัฒนาบุคลากร 6) การมีวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยีองค์ประกอบสามารถอธิบาย ร่วมกันได้ร้อยละ 66.389 2. ผลการ

ยืนยันภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล พบว่า มีความถูกต้อง เหมาะสม เป็นไปได้และเป็นประโยชน์

สรุป

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด สพม.พัทลุง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการสื่อสารดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการสร้างวัฒนธรรมเชิงดิจิทัล ตามด้วย ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล และ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือด้านการรู้ดิจิทัล

2. สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัด สพม.พัทลุง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด พบว่า ด้านภาวะผู้นำครู รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาผู้เรียน และด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ในขณะที่ ด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน และด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากเช่นกัน สุดท้ายด้านการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

3. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัด สพม.พัทลุง ในภาพรวมมีความสัมพันธ์กันในทิศทางบวก ในระดับปานกลาง โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ .749 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการสื่อสารดิจิทัล (X_1) และด้านการสร้างวัฒนธรรมเชิงดิจิทัล (X_4) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนดิบเป็น 0.346 และ 0.287 ตามลำดับ และมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐานเป็น 0.412 และ 0.416 ตามลำดับ โดยตัวแปรทั้ง 2 ตัวสามารถร่วมกันพยากรณ์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัด สพม.พัทลุง ได้ร้อยละ 59.40

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้บริหารสถานศึกษาควรเน้นการพัฒนาและส่งเสริมภาวะผู้นำดิจิทัลในทุกด้าน โดยเฉพาะการสื่อสารดิจิทัล และการสร้างวัฒนธรรมเชิงดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานร่วมกันในโรงเรียน

1.2 ควรมีการฝึกอบรมและพัฒนาผู้นำการศึกษาให้มีทักษะด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 ผู้บริหารควรส่งเสริมการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลในการขับเคลื่อนการพัฒนาโรงเรียน เพื่อให้ครูและบุคลากรมีทิศทางและเป้าหมายที่ชัดเจนในการพัฒนาการเรียนการสอน

1.4 ควรสนับสนุนการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างผู้บริหารและครู โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสื่อสารและร่วมแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนรู้

1.5 ผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับการประเมินและติดตามผลการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาต่าง ๆ เพื่อค้นหาปัจจัยที่มีผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21

2.2 ควรพิจารณาการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลในเชิงลึกในด้านอื่น ๆ เช่น การใช้เครื่องมือดิจิทัลในการสอน และการปรับตัวต่อเทคโนโลยีใหม่ ๆ

2.3 ควรศึกษาผลกระทบของการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียน โดยเชื่อมโยงกับสมรรถนะของครูในบริบทต่าง ๆ

2.4 ควรสำรวจความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเครื่องมือและแนวทางที่ใช้อยู่

2.5 การวิจัยครั้งต่อไปควรพิจารณาถึงการพัฒนาโปรแกรมฝึกอบรมผู้นำดิจิทัลที่เน้นทักษะการประเมินผลการใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาสมรรถนะของครู

เอกสารอ้างอิง

- กะรัต ทองใสพร. (2566). ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. วารสารวิชาการสถาบันพัฒนา. Journal of Institute of Trainer Monk Development, 6(2), 261 - 270.
- ฐิตินันท์ ดาวศรี และคณะ. (2564). แนวทางการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21. วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม. 11(1), 59 - 74.
- ณัฐริตา สงค์แก้ว. (2565). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- พรวิภา เขยกลิ่น. (2566). ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พิชญางค์ พันธุ์จันทร์. (2563). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ตามทัศนะของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- พิมพ์ลา อานาจ. (2566). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ. ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ลัทธวรรณ วงษ์ไพบ. (2566). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาคพื้นใต้. วิทยานิพนธ์นี้หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- วิจารณ์ พานิช. (2556). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- วชิรวิทย์ สุราสา และ เอกราช โขจิตพิมานเวช. (2565). ผู้บริหารที่นำสถานศึกษาสู่ความสำเร็จบนวิถีแห่งความเปลี่ยนแปลง. วารสารมณีเชษฐาราม วัดจอมมณี. 5(2), 186-201.
- วรางคณา ทองนพคุณ. (2556). ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ความท้าทายในอนาคต = 21st Century Skills: The Challenges Ahead. เรียกใช้เมื่อ ตุลาคม 28, 2566 จาก <http://www.education.pkur.ac.th>.

- สุขญา โคมลวานิช. (2563). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุวิธิดา จรุงเกียรติกุล. (2561). ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. เรียกใช้เมื่อ 15 ตุลาคม 2566 จาก <http://www.trueplookpanya.com/blog/content/66054/-teartedu-teart-tearttea>.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. (2553). คู่มือการประเมิน ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อให้มีวิทยฐานะ และเลื่อนวิทยฐานะด้วยการบริหารสถานศึกษาตามหลักเกณฑ์และวิธีการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีวิทยฐานะ และเลื่อนวิทยฐานะ ตำแหน่งของผู้อำนวยการสถานศึกษา ตำแหน่งของผู้อำนวยการสถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง. (2566). ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียน สังกัด สพม.พัทลุง เรียกใช้เมื่อ 20 มิถุนายน 2567 จาก <https://seapt.go.th>.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553. กรุงเทพมหานคร: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักเลขาธิการครุสภา. (2562). กรอบสมรรถนะครูเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ซีทีซีเอฟ). กรุงเทพมหานคร: สำนักเลขาธิการครุสภา.
- สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. 2560. แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579. กรุงเทพมหานคร: บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- Cronbach, L. J. (1990). Essentials of psychological testing. 5th ed. New York: Harper Collins Publishers. (pp. 202 - 204).
- Faul, F., Erdfelder, E., & Buchner, A. (2007). G*Power 3: A flexible statistical power Analysis program for the social, behavioral and biomedical sciences. Behavioral Research Method. 39(2), 175 - 191.